* * *

Тече ріка повільно у долині,
Дім на узгірку вікна засвітив.
А ми живемо як при Катерині:
Молебні правим, ждемо врожаїв-.
До нас, дводенну винісши розлуку,
Гість їде вздовж злотистих нив сумних,
Цілує у вітальні бабці руку
Й мені уста на сходах на крутих.

Літо 1917